

en ny Økonomisk Oversigt. Heraf fremgår det, at opsparingskvoten i den private sektor fra august og til nu skønmæssigt er faldet med ikke mindre end 600 mio. kr.

Hvor er opsparingseffekten af pinsepakken? Den er der jo ikke af den simple grund, at regeringen imod det, man sagde man ville, udhulede pensionsopsparingsvilkårene. Det var jo, hvad man gjorde, og selvfølgelig vil det da også afspejle sig i tallene. Det ser vi så allerede nu.

Hr. Buksti er inde på, hvad jeg har udtalt omkring efterlønnen engang i marts måned. Må jeg ikke sige til hr. Buksti, at hvis man skal citere fra en tidligere sag, skal man altså gøre det på et grundlag, så der bare er den mindste sammenhæng.

Om 10-20 år har vi en helt anden situation på det danske arbejdsmarked, hvor vi vil mangle yngre, der vil ind på arbejdsmarkedet, men har mange ældre, der vil trække sig ud. Det er vi nødt til at tage højde for nu i god tid, så folk kan indrette sig efter det. Situationen er altså noget anderledes lige nu og her.

Det er typisk socialdemokratisk. Man vil ikke tage fat på de upopulære spørgsmål i god tid. Først når man er skubbet helt ud til kanten og måske også ud over kanten, vil man tage fat, og så er det, det kommer som en tyv om natten og folks eksistensgrundlag bliver fuldstændig ændret. Sådan er socialdemokratisk politik.

Vi kender det: hovsaløsninger og kriseløsninger, hoppen fra tue til tue. Sådan gjorde man i 1970'erne, og det er det, man er i gang med nu igen. Vi advarer fortsat kraftigt imod den hoppen rundt i manegen. Lav dog en langsigtet strategi! Sig rent ud til folk, at der ikke er råd til efterlønnen for dem, der i dag er under 45 år. Sig det rent ud i stedet for at skuffe folk, når de bliver 60 og tror, at de kan få efterløn, fordi de tror på Socialdemokratiet – helt ubegrundet i øvrigt.

Hvis Socialdemokratiet – Gud forbyde det – til den tid sidder med regeringsmagten, vil de blive nødt til at ændre vilkårene over en nat. Det er ikke fair, det er ikke anstændigt, det er ikke rimeligt.

Nu er tiden løbet. Jeg vil besvare de øvrige spørgsmål senere.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt erindre hr. Buksti om, at der var andre end Det Konservative Folkeparti, der var

imod pinsepakken. Pinsepakken var noget skidt.

Men til fru Pia Christmas-Møller: Jeg synes nok, fru Pia Christmas-Møller tog lidt store ord i sin mund om folkeskolen. Jeg er da glad for, at fru Pia Christmas-Møller sagde det, hun sagde, og jeg er meget enig i det, men det var nok så meget sætningen om, at De Konservative var det eneste parti, der havde kæmpet imod.

Mig bekendt kommer jeg fra et parti, der i midten af 1970'erne nærmest stod som symbolet på kritikken, og vi er helt enige i, at nedtoningen af en række af de her fag har været en katastrofe, ikke mindst af historie, som fru Pia Christmas-Møller også nævnte, og jeg er enig i følgerne. Derfor håber jeg da også, at fru Pia Christmas-Møller og hendes parti i finanslovforhandlingerne vil støtte de tanker om nazismen og et holocaustcenter, og hvad ved jeg, der var oppe i debatten før sommerferien, og som statsministeren tilsluttede sig, sådan at vi faktisk kan få et flertal for det.

Så den med efterlønnen: Jeg er glad for, at fru Pia Christmas-Møller erkender, at det er vanskeligt for de lidt ældre at komme på arbejdsmarkedet. Det er jo netop vores argumentation for at bevare efterlønnen og sige, at den måde, man skal lade folk blive længere på arbejdsmarkedet på, nok er ved, at arbejdsmarkedet vil have dem, og ikke ved at fjerne en ordning, der er nødvendig lige så længe, som arbejdsmarkedet ikke vil have dem, der er over 50.

Jeg tror, at fru Pia Christmas-Møllers erkendelse her i dag af, at vanskelighederne for de 50-54-årige altså også gælder de lidt ældre, måske gjorde, at fru Pia Christmas-Møllers politik om efterlønnen burde revideres en smule.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg blev lidt glad, da jeg hørte Det Konservative Folkepartis reaktion på dagpengereformudspillet, som kom her i sidste uge, hvor De Konservative modsat Venstre sagde: Vi tager det ikke bare råt. Det er et forhandlingsoplæg, og vi er klar til at forhandle.

Så vil jeg godt stille Det Konservative Folkeparti det spørgsmål, om de vil være med til at sikre, at de private arbejdsgivere, som jo er krumtappen i løsningen af hele arbejdsmarkedsreformen, i og med at det private erhvervsliv skal tage fat i en stor del af de folk, der nu skal i fremrykket aktivering, enten gennem